

Z vlastního životopisu svaté Terezie od Dítěte Ježíše (Ms B, fol. 3r-v)

V srdci církve budu láskou

Když byly pro mě mé nesmírné touhy mučednictvím, otevřela jsem listy svatého Pavla, abych konečně našla odpověď. Mé oči utkvěly na dvanácté a třinácté kapitole prvního listu Korint'anům. V té první jsem četla, že všichni nemohou být zároveň apoštolové, proroci a učitelé, že se církev skládá z různých údů a oko nemůže být zároveň rukou. Odpověď byla jasná, ale mé touhy neutišila, pokoj mi nepřinesla.

Neztrácela jsem odvahu a četla jsem dál, až mi přinesla úlevu tato věta: Usilujte o dary lepší. A teď vám chci ukázat ještě mnohem vzácnější cestu.¹ A apoštol vysvětluje, že i nejlepší dary nejsou nic bez lásky, a že láska je nejlepší cesta, neboť vede bezpečně k Bohu. Konečně jsem našla klid.

Když jsem pozorovala tajemné tělo církve, nepoznávala jsem se v žádném údu, jak je popisuje svatý Pavel, nebo spíše jsem se chtěla vidět v každém z nich. Ale láska mi poskytla stěžejní bod mého povolání. Bylo mi jasné, že je-li církev tajemným tělem, skládajícím se z mnoha údů, nemůže jí chybět část nejdůležitější a nejušlechtlejší. Pochopila jsem, že církev má srdce, a to srdce že plane láskou. Pochopila jsem, že jedině láska uvádí její údy v činnost, a kdyby tato láska uhasla, apoštolové by přestali hlásat evangelium, mučedníci by se zdráhali prolít svou krev. Pochopila jsem, že láska v sobě zahrnuje všechna povolání, že láska je všechno, že obsáhne všechny časy a místa, jedním slovem, že je věčná.

Tu jsem zvolala s velikou, překypující radostí: »Ježíši, má lásko, konečně jsem našla své povolání. Mým povoláním je milovat. Ano, našla jsem své místo v církvi, a toto místo jsi mi dal ty, můj Bože. V srdci církve, své Matky, budu láskou, a tak budu vším, a můj sen se splní«

¹ 1 Kor 12,31